

V Bruseli 13. mája 2022
(OR. en)

9076/22

**Medziinštitucionálny spis:
2022/0154(CNS)**

**FISC 112
ECOFIN 428
IA 72**

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	12. mája 2022
Komu:	Generálny tajomník Rady Európskej unie
Č. dok. Kom.:	COM(2022) 216 final
Predmet:	Návrh SMERNICE RADY o stanovení pravidiel týkajúcich sa úľavy na zníženie zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu a obmedzenia odpočítateľnosti úrokov na účely dane z príjmov právnických osôb

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2022) 216 final.

Príloha: COM(2022) 216 final



EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 11. 5. 2022
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

**o stanovení pravidel týkajících se úľavy na snížení zvýhodňování dluhu voči
vlastnému imaniu a obmedzenia odpočítateľnosti úrokov na účely dane z príjmov
právnických osôb**

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Európska komisia prijala 18. mája 2021 oznámenie o zdaňovaní podnikov v 21. storočí¹ s cieľom podporiť spoľahlivý, efektívny a spravodlivý systém zdaňovania podnikov v EÚ. Stanovuje sa v ňom krátkodobá aj dlhodobá vízia na podporu obnovy Európy po pandémii ochorenia COVID-19 a na zabezpečenie zodpovedajúcich verejných príjmov v nadchádzajúcich rokoch. V rovnakom duchu sa akčný plán EÚ na vybudovanie únie kapitálových trhov² zameriava na pomoc spoločnostiam pri získavaní kapitálu, ktorý potrebujú, a zlepšovaní svojej kapitálovej pozície, najmä počas obdobia obnovy, s ktorým sa spájajú vyššie deficity a úrovne dlhu, ako aj väčšia potreba kapitálových investícií. Konkrétne opatrenie 4 únie kapitálových trhov³ nabáda inštitucionálnych investorov, aby realizovali dlhodobejšie investície, a tým podporuje opätovnú ekvitalizáciu v podnikovom sektore, ktorá má podporiť udržateľnú a digitálnu transformáciu hospodárstva EÚ. Uvedené opatrenie 4 dopĺňa iniciatíva na úrovni EÚ zameraná na riešenie zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu s cieľom vytvoriť spravodlivé a stabilné podnikateľské prostredie, ktoré môže posilniť udržateľný rast podporujúci tvorbu pracovných miest v Únii.

Daňové systémy v EÚ umožňujú pri výpočte základu dane na účely dane z príjmov právnických osôb odpočet úrokových platieb z dlhu, zatiaľ čo náklady súvisiace s kapitálovým financovaním, ako sú dividendy, väčšinou nie sú daňovo uznateľné. Táto asymetria v daňovom zaobchádzaní je jedným z faktorov, ktoré pri financovaní investícií vedú k uprednostneniu využívania dlhu pred vlastným imanom. V súčasnosti len 6 členských štátov upravuje zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu z daňového hľadiska a príslušné vnútroštátne opatrenia sa výrazne líšia. Pokiaľ sa daňovo motivované zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu nebude účinne riešiť na celom jednotnom trhu, podniky z EÚ budú mať naďalej nedostatočné pohnútky na uprednostnenie kapitálového financovania pred dlhovým financovaním a príslušné aspekty daňového plánovania budú naďalej narúšať rozdeľovanie investícií a rast.

V snahe riešiť daňové zvýhodnenie dlhu voči vlastnému imaniu na celom jednotnom trhu koordinovaným spôsobom sa v tejto smernici stanovujú pravidlá, podľa ktorých bude za určitých podmienok možné odpočítať hypotetické úroky zo zvýšenia vlastného imania na daňové účely a obmedziť daňovú uznateľnosť presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky. Vztahuje sa na všetkých daňovníkov, ktorí podliehajú dani z príjmov právnických osôb v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, s výnimkou finančných spoločností. Keďže malé a stredné podniky (MSP) zvyčajne čelia vyššiemu zaťaženiu pri získavaní financovania, navrhuje sa, aby sa malým a stredným podnikom poskytla vyššia hypotetická úroková sadzba.

Tento návrh takisto reaguje na očakávanie Európskeho parlamentu, že Komisia predloží návrh úľavy na zníženie zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu, ktorého súčasťou budú účinné

¹ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade, Zdaňovanie podnikov v 21. storočí, COM(2021) 251 final.

² Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, Únia kapitálových trhov pre ľudí a podniky – nový akčný plán, COM(2020) 590 final.

³ [Opatrenie 4 – Podporiť dlhodobejšie a viac kapitálové financovanie zo strany inštitucionálnych investorov | European Commission \(europa.eu\)](#).

ustanovenia proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, aby sa predišlo tomu, že odpočítateľná položka na vlastné imanie by sa používala ako nový nástroj na narušanie základu dane⁴.

- **Súlady s existujúcimi a možnými budúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Táto smernica je súčasťou stratégie EÚ v oblasti zdaňovania podnikov, ktorej cieľom je zabezpečiť spravodlivý a efektívny daňový systém v celej EÚ.

V roku 2016 bola prijatá smernica o opatreniach proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam⁵ (ATAD) s cieľom zabezpečiť v členských štátoch spravodlivejšie daňové prostredie koordinovaným vykonávaním kľúčových opatrení proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ktoré vychádzali hlavne z medzinárodných opatrení v rámci projektu na zabránenie narúšaniu základu dane a presunu ziskov (BEPS). Tento návrh obsahuje aj pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov, hoci boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam nie je hlavným účelom návrhu. Keďže ciele pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov podľa tohto návrhu a pravidla o obmedzení zahrnutia úrokov podľa ATAD sú odlišné, tieto dve pravidlá o obmedzení odpočítateľnosti úrokov by sa mali uplatňovať súbežne.

Existujúce daňové nástroje na úrovni EÚ však neobsahujú opatrenia, ktoré by riešili zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu na jednotnom trhu vyvážením daňového zaobchádzania s dlhom a vlastným imaním v celej EÚ.

Táto smernica nadväzuje na oznámenie Komisie o zdaňovaní podnikov v 21. storočí s cieľom vytvoriť spoľahlivý, efektívny a spravodlivý systém zdaňovania podnikov v EÚ a odzrkadľuje jednu z politických iniciatív predpokladaných v uvedenom oznámení. Dopĺňa tak viaceré ďalšie krátkodobé a dlhodobé politické iniciatívy, ktoré Komisia presadzuje súbežne.

Uvedené politické iniciatívy zahŕňajú návrh s názvom Podnikanie v Európe: rámec pre zdaňovanie príjmov (BEFIT) ako jednotný súbor pravidiel pre daň z príjmov právnických osôb pre EÚ založený na kľúčových prvkoch spoločného základu dane a rozdeľovania ziskov medzi členské štáty prostredníctvom metód, ktoré zahŕňajú vzorec (rozdeľovanie na základe vzorca). Zatiaľ čo príprava návrhu BEFIT je stále v počiatočnom štádiu, obe iniciatívy sú príspevkom k rovnakej vízii spravodlivého, účinného a udržateľného podnikateľského prostredia v EÚ.

- **Súlady s ostatnými politikami Únie**

Tento návrh je príspevkom k únii kapitálových trhov. Hlavnými cieľmi únie kapitálových trhov sú najmä zlepšenie dostupnosti financovania pre podniky EÚ a podpora integrácie vnútroštátnych kapitálových trhov do skutočného jednotného trhu. Tento návrh má odstránením daňovo motivovaného zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu zabrániť prílišnému spoliehaniu sa na dlh a podnietiť opätovnú ekvitalizáciu podnikov. V dôsledku toho budú spoločnosti v lepšej pozícii, aby mohli investovať do budúcnosti, čo podporí rast a inovácie a konkurencieschopnosť hospodárstva EÚ. Zlepší sa tým aj ich odolnosť voči nepredvídaným zmenám podnikateľského prostredia a zníži sa riziko platobnej neschopnosti, čo napomôže posilneniu finančnej stability.

⁴ Správa o vplyve vnútroštátnych daňových reforiem na hospodárstvo EÚ [2021/2074(INI)] https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_SK.html.

⁵ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1).

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právne predpisy o priamom zdaňovaní patria do rozsahu pôsobnosti článku 115 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Stanovuje sa v ňom, že právne opatrenia aproximácie podľa uvedeného článku majú právnu podobu smernice.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Tento návrh je v súlade so zásadou subsidiarity. Povaha predmetu úpravy si vyžaduje spoločnú iniciatívu pre celý vnútorný trh.

Pravidlami tejto smernice sa má riešiť zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu pri zdaňovaní právnických osôb v EÚ, pričom pravidlá majú poskytnúť spoločný rámec, ktorý sa má koordinovane zaviesť do vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov. Uvedené ciele nie je možné uspokojivo dosiahnuť opatreniami, ktoré by jednotlivé členské štáty prijali konajúc samostatne.

Daňové zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu pramení v rozdielnom daňovom zaobchádzaní s nákladmi na dlhové a kapitálové financovanie a predstavuje spoločný problém pre podniky v členských štátoch EÚ. Napriek tomu len 6 členských štátov prijalo daňové opatrenia na aproximáciu daňového zaobchádzania s dlhom a s vlastným imaním. Hoci skupina pre kódex správania (zdaňovanie podnikov) poskytuje pre tento druh daňových stimulov nezáväznú právnu usmernenia⁶, príslušné vnútroštátne opatrenia týchto šiestich členských štátov sa líšia, pokiaľ ide o koncepčné prvky a pravidlá proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, najmä vzhľadom na rôzne okolnosti a rôzne politické ciele sledované v jednotlivých členských štátoch.

Úplná absencia relevantných opatrení na zmiernenie daňového zvýhodňovania dlhu v 21 členských štátoch spolu s existenciou výrazne odlišných opatrení v ďalších šiestich členských štátoch môže narúšať fungovanie vnútorného trhu a významne ovplyvniť umiestnenie investícií.

Iniciatíva EÚ by navyše priniesla pridanú hodnotu v porovnaní s tým, čo by sa dalo dosiahnuť mnohými jednotlivými opatreniami na vnútroštátnej úrovni. Jednotné pravidlo pre celú EÚ zabezpečí právnu istotu a umožní podnikom znížiť náklady na dodržiavanie predpisov, keďže daňovníci budú musieť pri všetkých svojich operáciách na jednotnom trhu dodržiavať jednotné pravidlo. Očakáva sa tiež, že pravidlo platné v celej EÚ posilní hospodársku súťaž na jednotnom trhu tým, že zabezpečí, aby všetky podniky bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, mali podobné stimuly nabádajúce na primerané financovanie.

Na koordinované a účinné riešenie problému, ktorý je spoločný pre celú EÚ, je preto potrebná celoúnijná iniciatíva vo forme záväzného legislatívneho návrhu. Iniciatíva EÚ by zabránila prípadným medzerám medzi rozchádzajúcimi sa vnútroštátnymi iniciatívami a zabezpečila by, že miesto podnikania a umiestnenie investícií nebudú nepriaznivo ovplyvnené.

• Proporcionalita

Plánované opatrenia nepresahujú to, čo je potrebné na zabezpečenie minimálnej úrovne ochrany pre vnútorný trh. V smernici sa stanovujú pravidlá, ktorými sa v celej EÚ a pre všetkých daňovníkov EÚ upravuje uznateľnosť odpočítateľnej položky v prípade nákladov na kapitálové financovanie, ktorú dopĺňa pravidlo na obmedzenie odpočítateľnosti úrokov

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

z dlhových finančných nástrojov. Smernicou sa takisto zabezpečuje udržateľnosť opatrení pre rozpočty členských štátov na základe všeobecného pravidla, ktorým sa obmedzuje odpočítateľnosť nákladov na financovanie od základu dane daňovníkov. Stanovením spoločného celouijného rámca smernica poskytuje právnu istotu na celom jednotnom trhu a umožňuje zníženie nákladov daňových poplatníkov na dodržiavanie predpisov.

Smernica preto v záujme dosiahnutia svojich cieľov zaistuje len základnú úroveň koordinácie v rámci Únie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti návrh neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na splnenie jeho cieľov, a preto je v súlade so zásadou proporcionality.

- **Výber nástroja**

Návrh je návrhom smernice, ktorá je jediným dostupným nástrojom podľa právneho základu článku 115 ZFEÚ.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Neexistujú žiadne právne predpisy EÚ, ktoré by sa zaoberali riešením zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu. Hodnotenie preto nie je relevantné.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

GR TAXUD začalo 1. júla 2021 verejnú konzultáciu o možnej iniciatíve, ktorá by sa zaoberala riešením zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu. Obsahovala škálu otázok zameraných okrem iného na vymedzenie problému a jeho príčin, ako aj na stanovenie vhodnej formy konania EÚ a základných prvkov možného opatrenia. Konzultácia sa uzavrela 7. októbra 2021 a priniesla celkom 67 odpovedí.

Respondentmi bolo 37 záujmových združení, ktoré zastupovali najmä finančné organizácie všetkých veľkostí (vrátane MSP), 12 spoločností/podnikových organizácií (väčšinou daňové účtovné a finančné organizácie), 3 akademické a výskumné inštitúcie, 8 mimovládnych alebo iných organizácií (väčšinou obchodné komory, burzy cenných papierov) a 7 jednotlivých občanov. Väčšina respondentov pochádzali z Belgicka (14/67), Nemecka (14/67) alebo Francúzska (12/67).

Mimovládne organizácie a akademickí pracovníci zastávajú názor, že hlavným dôvodom, prečo spoločnosti využívajú dlh, je znížiť si daňovú povinnosť a vyhnúť sa oslabeniu svojich akcionárov, zatiaľ čo záujmové združenia a spoločnosti zaň považujú nutnosť nájsť finančné prostriedky.

Väčšina respondentov (medzi nimi 100 % akademických pracovníkov, 86 % občanov, 50 % spoločností a 42 % záujmových združení) sa domnieva, že iniciatíva EÚ na riešenie daňového zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu by bola užitočným nástrojom na podporu obnovy spoločností po kríze spôsobenej pandémiou COVID-19 a stimulovanie investícií prostredníctvom vlastného kapitálu pri prechode na ekologickejšie digitalizované hospodárstvo bez toho, aby došlo k narušeniu jednotného trhu. Spoločnosti, mimovládne organizácie a akademickí pracovníci sú pevne presvedčení, že firmy by sa mali viesť k tomu, okrem iného z daňového hľadiska, aby viac využívali vlastné imanie a menej sa zadlžovali.

Záujmové združenia, spoločnosti a akademickí pracovníci sa jednoznačne zhodujú na tom, že takáto iniciatíva zúži priestor pre škodlivé daňové praktiky na jednotnom trhu. Je dôležité uviesť, že väčšina respondentov, a to 71 % spoločností, 66 % akademických pracovníkov,

43 % občanov a 28 % záujmových združení, si myslí, že iniciatíva EÚ by bola prínosom pre podniky pôsobiace na celom jednotnom trhu.

Pokiaľ ide o jednotlivé možnosti, väčšina respondentov má vyslovene záporný postoj k možnosti úplného zrušenia odpočítateľnosti úrokov. Z nich 75 % spoločností, 72 % záujmových združení, 71 % občanov a 66 % akademických pracovníkov to považuje za najmenej vhodnú možnosť a väčšina má dosť negatívny názor na možnosť spočívajúcu v úľave na finančný kapitál podnikov, ktorá by nahradila daňovú uznateľnosť úrokov. Za najlepšiu možnosť ju považovalo len 16 % spoločností, 14 % občanov, 5 % záujmových združení a žiadny zástupca akademickej obce. Naopak, väčšina respondentov je naklonená úľave, ktorá umožňuje odpočet hypotetického úroku z nového vlastného imania (pri zachovaní existujúcej odpočítateľnosti úrokov). To sa zdá najlepšou možnosťou pre 66 % akademických pracovníkov, 28 % záujmových združení, 25 % spoločností a 14 % občanov. Záujmové združenia a spoločnosti sú ešte priaznivejšie naklonené možnosti spočívajúcej v úľave na celkové vlastné imanie, zatiaľ čo mimovládne organizácie a akademickí pracovníci sa k tejto možnosti prikláňajú menej.

Napokon väčšina respondentov v tomto bode rozhodne súhlasí s tým, že iniciatíva by mala obsahovať spoľahlivé pravidlá na zabránenie praktikám agresívneho daňového plánovania. Patrí k nim 71 % občanov, 66 % akademických pracovníkov, 42 % záujmových združení a 33 % spoločností.

Komisia pri koncipovaní svojho návrhu zohľadnila výsledky konzultácie. Konkrétne sa spomedzi rôznych možností politiky Komisia rozhodla pristúpiť k návrhu poskytnúť odpočítateľnú položku len na nové vlastné imanie a upustiť od úplného zrušenia uznateľnosti dlhu. Okrem toho smernica poskytuje pevný rámec proti zneužívaniu pravidiel, keďže respondenti zdôraznili jeho potrebu.

Komisia si zároveň uvedomuje, že ochrana zdaniteľných príjmov členských štátov je nevyhnutná na zabezpečenie udržateľného hospodárstva a ochranu verejných financií v prebiehajúcom období obnovy po pandémie. Komisia preto navrhuje zmierniť zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu prostredníctvom opatrení zameraných na oba aspekty, vlastné imanie aj dlh, ktoré kombinujú odpočítateľnú položku na nové vlastné imanie s obmedzením odpočítateľnosti nákladov na dlh.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Pri určovaní vhodných opatrení na riešenie zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu Komisia vychádzala z relevantných odborných znalostí členských štátov, ktoré už podobné opatrenia zaviedli (Belgicko, Portugalsko, Poľsko, Cyprus, Malta a Taliansko). Komisia si vymenila informácie s niektorými príslušnými daňovými správami o rámci proti zneužívaniu a v snahe lepšie pochopiť vplyv rôznych opatrení z hľadiska nákladov a prínosov.

Stretla sa s vnútroštátnymi verejnými orgánmi/agentúrami, záujmovými združeniami a skupinami občianskej spoločnosti, ktorí sú účastníkmi expertnej skupiny Komisie „Platforma pre dobrú správu daní, agresívne daňové plánovanie a dvojité zdanenie“. Komisia komunikovala aj s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom (EHSV).

- **Posúdenie vplyvu**

V rámci prípravy tejto iniciatívy sa vykonalo posúdenie vplyvu.

Výbor pre kontrolu regulácie vydal 17. marca 2022 k predloženému posúdeniu vplyvu tohto návrhu kladné stanovisko s výhradami, ktoré obsahovalo viacero návrhov na zlepšenie⁷. Správa o posúdení vplyvu sa na tomto základe podrobnejšie zrevidovala, ako sa vysvetľuje ďalej. V posúdení vplyvu sa okrem základného scenára, ktorým je neprijatie žiadneho opatrenia, skúma päť možností politiky.

Možnosťou 1 by sa zaviedla odpočítateľná položka na celkové vlastné imanie podnikov na neurčitý čas, zatiaľ čo pri možnosti 2 by sa takisto zaviedla odpočítateľná položka, ale len na nové vlastné imanie a na desať rokov.

Pri možnosti 3 by sa počítalo s odpočítateľnou položkou na kapitál podniku (t. j. vlastné imanie a dlh), pričom by neumožňovala súčasnú odpočítateľnosť úrokových platieb, a možnosť 4 by odpočítateľnosť úrokových nákladov vylúčila úplne. Možnosť 5 by skombinovala odpočítateľnú položku na hypotetický úrok z nového vlastného imania podniku (rovnako, ako sa navrhuje v možnosti 2) počas desiatich rokov s čiastočným obmedzením daňovej uznateľnosti pre všetky spoločnosti.

Vo všetkých prípadoch načrtnutých v možnostiach politiky 1, 2, 3 a 5 by sa uplatňovala vyššia miera pre MSP⁸.

Jednotlivé možnosti sa porovnali na základe týchto kritérií: a) zabezpečenie neutrality daňového systému z hľadiska rozhodnutí o financovaní; b) posilnenie spravodlivosti daňového systému; c) obmedzenie narušení na jednotnom trhu a d) podnietenie rastu a investícií v EÚ. Z porovnania vyplynulo, že možnosti 1, 2, 3 a 4 by mali byť do istej miery účinné pri dosahovaní niektorých cieľov tejto iniciatívy. Uprednostňovanou možnosťou je však možnosť 5, pretože úspešne rieši zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu, a popritom vyvažuje vplyv na rozpočet a zameriava sa na aspekty týkajúce sa spravodlivosti daňového systému. Očakáva sa, že bude mať pozitívny vplyv na investície a HDP a mierny vplyv na zamestnanosť.

Hospodárske vplyvy

Na posúdenie hospodárskych vplyvov vykonalo Spoločné výskumné centrum Európskej komisie modelovanie na základe modelu CORTAX.

Prínosy

Očakáva sa, že uprednostňovaná možnosť (možnosť 5) bude mať priaznivý hospodársky vplyv. Hlavným priamym prínosom bude, že bude uprednostňovať vyšší podiel vlastného imania oproti dlhu, a tým zníži riziká platobnej neschopnosti. Očakáva sa, že vďaka zvýšeniu kapitálových investícií v celej EÚ táto možnosť nepriamo napomôže vývoj inovačných technológií. Vlastný kapitál je mimoriadne dôležitý pre rýchlo rastúce inovatívne spoločnosti v počiatočnom štádiu ich činnosti a pre rozširujúce sa podniky, ktoré chcú obstáť v celosvetovej konkurencii. Zelená a digitálna transformácia si vyžadujú nové a inovačné investície, pre ktoré bude toto opatrenie prospešné. Vďaka vyššej hypotetickej úrokovej miere budú mať MSP lepší prístup na akciový trh. Očakávajú sa pozitívne účinky na konkurencieschopnosť, inovácie, rast a zamestnanosť v EÚ. Opatrenie bude riešiť aj

⁷ [Vložiť odkazy na zhrnutie a kladné stanovisko výboru pre kontrolu regulácie po ich uverejnení.]

⁸ Malé a stredné podniky by boli vymedzené v zmysle článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ o účtovníctve z 26. júna 2013. Okrem toho by sa na to, aby sa spoločnosť považovala za MSP, vyžadovalo, že nesmie byť súčasťou skupiny podnikov, ktorá na konsolidovanej úrovni prekračuje aspoň dva z troch limitov uvedených v článku 3 smernice o účtovníctve (priemerný počet zamestnancov v účtovnom roku 250; čistý obrat 40 miliónov EUR; celková bilančná suma 20 miliónov EUR).

fragmentáciu jednotného trhu tým, že odstráni rozdielne zaobchádzanie v podobe rôznych vnútroštátnych opatrení v oblasti úľav na vlastné imanie a poskytne rovnaké administratívne pravidlá vo všetkých členských štátoch EÚ. V neposlednom rade poskytne jednotné a účinné opatrenia proti agresívnemu daňovému plánovaniu v EÚ.

Náklady

Náklady spojené so zvolenou možnosťou tvoria v podstate zvýšené náklady podnikov a daňových správ na dodržiavanie predpisov. Náklady podnikov na dodržiavanie daňových predpisov by sa mali podľa očakávaní v obmedzenej miere zvýšiť. Celkovo by náklady mali byť pomerne obmedzené, pretože dodatočné údaje, ktoré sa majú vykazovať na účely využitia úľavy, by sa mali dať poskytnúť pomerne jednoducho. Náklady daňových správ by sa takisto mali podľa očakávaní zvýšiť len mierne. Týmto návrhom sa výrazne nezvýši regulačné zaťaženie podnikov ani daňových správ.

Hlavné vykonané zmeny

Výbor pre kontrolu regulácie vydal k posúdeniu vplyvu kladné stanovisko s výhradami. Konkrétne uviedol, že v posúdení vplyvu by malo lepšie ozrejmené, ako uprednostňovaná možnosť najlepšie dosiahne dané ciele. Výbor pre kontrolu regulácie ďalej poznamenal, že posúdenie vplyvu by sa malo viac venovať možnosti využitia neregulačných opatrení a v hlavnej analýze a prílohách by malo lepšie odrážať rôzne názory zainteresovaných strán. V prílohe I k posúdeniu vplyvu sa vysvetľuje, ako sa zohľadnili výhrady výboru pre kontrolu regulácie. Niekoľko častí posúdenia vplyvu sa zrevidovalo. Po prvé, posúdenie vplyvu bolo zrevidované v snahe objasniť, že možnosť neregulačného opatrenia by nemohla byť účinná, po druhé, posúdenie vplyvu sa rozšírilo s cieľom podrobne zohľadniť rozsah očakávaných účinkov na kapitálové investície a vplyv uprednostňovanej možnosti na daňové príjmy v absolútnom vyjadrení. Posúdenie vplyvu bolo rozšírené aj o ďalšiu analýzu dôvodov, prečo sa možnosť pôsobíaca tak na strane vlastného imania, ako aj na strane dlhu považovala za vhodnú na daný účel. Po tretie, viaceré oddiely hlavnej časti posúdenia vplyvu sa zrevidovali tak, aby obsahovali príslušné informácie od zainteresovaných strán získané prostredníctvom otvorených verejných konzultácií.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Pozri legislatívny finančný výkaz.

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

Tento návrh by sa mal po prijatí v podobe smernice transponovať do vnútroštátneho práva členských štátov do 31. decembra 2023 a účinnosť by mal nadobudnúť od 1. januára 2024. Na účely monitorovania a hodnotenia vykonávania smernice budú mať členské štáty Komisii každoročne poskytovať príslušné informácie za daňový rok vrátane zoznamu určitých štatistických údajov. Príslušné informácie sú uvedené v článku 7 smernice.

Komisia má Európskemu parlamentu a Rade každých päť rokov predkladať správu o uplatňovaní tejto smernice, pričom prvé obdobie sa počíta od [1. januára 2024]. Výsledky tohto návrhu sa zahrnú do správy pre Európsky parlament a Radu, ktorá bude vydaná do [1. januára 2029].

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Tento návrh sa vzťahuje na všetkých daňovníkov, ktorí podliehajú dani z príjmov právnických osôb v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, s výnimkou finančných spoločností vymedzených v článku 3 ods. 1.

Zahŕňa dve samostatné opatrenia, ktoré sa uplatňujú nezávisle: 1. odpočítateľnú položku na vlastné imanie a 2. obmedzenie odpočítania úrokov. Finančné spoločnosti nepatria do rozsahu pôsobnosti týchto opatrení. Na niektoré finančné spoločnosti sa vzťahujú regulačné požiadavky na vlastné imanie, ktoré zabrahujú nedostatočnej ekvitalizácii. Okrem toho vyrovnávacie obmedzenie odpočítateľnosti úrokov uplatniteľné na presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky sa mnohých z nich pravdepodobne nedotkne. Preto ak by sa finančné spoločnosti do rozsahu pôsobnosti zahrnuli, hospodárske zaťaženie vyplývajúce z opatrení by bolo nerovnomerne rozložené na úkor nefinančných spoločností.

- **Odpočítateľná položka na vlastné imanie**

Odpočítateľná položka na vlastné imanie sa vypočíta vynásobením základu odpočítateľnej položky príslušnou hypotetickou úrokovou mierou.

Odpočítateľná položka na vlastné imanie = základ odpočítateľnej položky × hypotetická úroková miera

Základ odpočítateľnej položky sa rovná rozdielu medzi vlastným imaním na konci daňového roka a vlastným imaním na konci predchádzajúceho daňového roka, t. j. medziročnému zvýšeniu vlastného imania.

Ak je základ odpočítateľnej položky daňovníka, ktorý už využil odpočítateľnú položku na vlastné imanie podľa pravidiel tejto smernice, v danom zdaňovacom období záporný (zníženie vlastného imania), pomerná suma sa stane zdaniteľnou počas desiatich po sebe nasledujúcich zdaňovacích období a až do výšky úhrnného zvýšenia čistého vlastného imania, na ktoré takúto odpočítateľnú položku získal, pokiaľ daňovník neposkytne dôkaz o tom, že k tomu došlo v dôsledku strát vzniknutých počas zdaňovacieho obdobia alebo v dôsledku právnej povinnosti.

Vlastné imanie je vymedzené v zmysle smernice 2013/34/EÚ (smernica o účtovníctve)⁹ a znamená súčet splateného kapitálu, účtu emisného ážia, rezervného fondu z precenenia a rezervných fondov¹⁰ a nerozdeleného zisku alebo neuhradenej straty minulých rokov. Čisté vlastné imanie je potom vymedzené ako rozdiel medzi vlastným imaním daňovníka a súčtom daňovej hodnoty účasti daňovníka na kapitáli prepojených podnikov a daňovej hodnoty jeho vlastných akcií. Cieľom tohto vymedzenia je zabrániť kaskádovému využívaniu odpočítateľnej položky prostredníctvom účasti.

Príslušná hypotetická úroková miera sa skladá z dvoch zložiek: bezrizikovej úrokovej miery a rizikovej prirážky. Bezriziková úroková miera je bezriziková úroková miera pri splatnosti desať rokov, ako sa stanovuje vo vykonávacích aktoch k článku 77e ods. 2 smernice 2009/138/ES¹¹, v roku, v ktorom sa uplatňuje nárok na úľavu, pre menu daňovníka. Riziková

⁹ V zmysle prílohy III k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov.

¹⁰ Rezervné fondy zahŕňajú: 1. zákonný rezervný fond, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje; 2. rezervný fond na vlastné akcie, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje, bez toho, aby bol dotknutý článok 24 ods. 1 písm. b) smernice 2012/30/EÚ; 3. rezervné fondy podľa stanov; 4. ostatné rezervné fondy vrátane oceňovacích rozdielov z ocenenia reálnou hodnotou.

¹¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

preniesť do budúcich období tú časť odpočítateľnej položky na vlastné imanie, ktorá by sa v daňovom roku neodpočítala z dôvodu nepostačujúceho zdaniteľného zisku. Okrem toho bude môcť daňovník preniesť do budúcich období maximálne piatich rokov nevyužitú kapacitu odpočítateľnej položky, ak odpočítateľná položka na vlastné imanie nedosahuje uvedenú maximálnu výšku.

Spoločnými opatreniami proti zneužívaniu sa zabezpečí, aby sa pravidlá odpočítateľnosti odpočítateľnej položky na vlastné imanie nevyužívali na nezamýšľané účely. Tieto pravidlá proti zneužívaniu vychádzajú z Usmernení o režimoch odpočítania fiktívnych úrokov, ktoré prijala skupina pre kódex správania v roku 2019 a ktoré sa zaoberajú známymi existujúcimi schémami, ako je kaskádové využívanie odpočítateľnej položky v rámci skupiny.

Prvým opatrením by sa zo základu odpočítateľnej položky za určitých podmienok vylúčili zvýšenia vlastného imania, ktoré pochádzajú z i) vnútro skupinových úverov; ii) prevodov účastí alebo existujúcich obchodných činností v rámci skupiny a iii) peňažných príspevkov. Napríklad, pokiaľ ide o vnútro skupinové úvery, opatrenie by malo zabrániť tomu, aby sa kapitálová injekcia poskytnutá spoločnosti A nachádzajúcej sa v členskom štáte A použila na poskytnutie úveru prepojenej spoločnosti B nachádzajúcej sa v členskom štáte B. V takomto prípade by totiž spoločnosť B použila tieto peniaze aj na vloženie vlastného kapitálu do inej prepojenej spoločnosti C, ktorá sa nachádza v členskom štáte C. To by viedlo k znásobeniu odpočítateľnej položky na vlastné imanie, pričom na úrovni skupiny by došlo iba k jednému skutočnému zvýšeniu vlastného imania.

V ďalšom opatrení sa stanovujú osobitné podmienky na zohľadnenie zvýšenia vlastného imania vyplývajúceho z nepeňažných príspevkov alebo investícií do aktív. Jeho cieľom je zabrániť nadhodnoteniu aktív alebo nákupu luxusného tovaru na účely zvýšenia základu odpočítateľnej položky. Preto by napríklad hodnota aktíva a súvisiace náklady nemali presiahnuť primerané profesijné potreby a akákoľvek časť hodnoty aktíva, ktorá bola vložená alebo zaznamenaná do účtovných kníh daňovníka nad jeho trhovú hodnotu, by sa mala odpočítať od základu odpočítateľnej položky.

Tretie opatrenie je zamerané na zmenu kategorizácie starého kapitálu na nový kapitál, čo by sa na účely odpočítateľnej položky považovalo za zvýšenie vlastného imania. Takáto zmena kategorizácie by sa mohla dosiahnuť likvidáciou a vytvorením startupov. Ak sa napríklad zlikviduje existujúca spoločnosť s nerozdelenými ziskami, dôjde k zvýšeniu vlastného imania materskej spoločnosti v dôsledku zahrnutia nerozdelených ziskov. Ak by sa následne vytvorila nová dcérska spoločnosť a už by nebola v držbe materskej spoločnosti, predtým zvýšený základ odpočítateľnej položky materskej spoločnosti by sa neznížil o hodnotu účasti v tejto dcérskej spoločnosti.

- **Obmedzenie odpočítania úrokov**

Na strane dlhu je úľava na hypotetický úrok z vlastného imania doplnená obmedzením daňovej uznateľnosti úrokových platieb súvisiacich s dlhom. Pomerným obmedzením sa konkrétne obmedzí najmä odpočítateľnosť úrokov na 85 % presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky (t. j. zaplatený úrok mínus prijatý úrok). Takýto prístup umožňuje riešiť zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu súčasne z hľadiska vlastného imania aj dlhu. Ide o najúčinnější postup, ktorý zachováva udržateľnosť verejných financií členských štátov.

Keďže pravidlá o obmedzení zahrnutia úrokov sa už v EÚ uplatňujú podľa článku 4 smernice ATAD, daňovník ako prvý krok uplatní pravidlo podľa článku 6 tohto návrhu a potom vypočíta uplatniteľné obmedzenie v súlade s článkom 4 smernice ATAD. Ak je výsledkom uplatnenia pravidla ATAD nižšia odpočítateľná suma, daňovník bude oprávnený preniesť

rozdiel do budúcich období alebo ho uplatniť v predchádzajúcich obdobiach v súlade s článkom 4 smernice ATAD.

Napríklad, ak má spoločnosť A presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky vo výške 100, mala by:

1. po prvé, uplatniť článok 6 tohto návrhu smernice, ktorý obmedzuje odpočítateľnosť na 85 % zo 100 = 85, čím dostane neodpočítateľnú sumu 15,
2. po druhé, vypočítať sumu, ktorá by bola odpočítateľná podľa článku 4 smernice ATAD. Ak je odpočítateľná suma nižšia, napr. 80 (a následne neodpočítateľná suma vyššia, t. j. 20), rozdiel v odpočítateľnosti, t. j. dodatočná neodpočítateľná suma (t. j. $85 - 80 = 5$), by sa preniesol do budúcich období alebo by sa uplatnil v predchádzajúcich obdobiach v súlade s podmienkami článku 4 smernice ATAD podľa transpozície do vnútroštátneho práva.

Výsledkom pre spoločnosť A je, že suma vo výške 15 ($100 - 85$) úrokov z nákladov na prijaté úvery a pôžičky je neodpočítateľná a ďalšia suma vo výške 5 ($85 - 80$) úrokov z nákladov na prijaté úvery a pôžičky sa prenáša do budúcich období alebo sa uplatní v predchádzajúcich obdobiach.

- **Monitorovanie a predkladanie správ**

Členské štáty budú Komisii každoročne poskytovať konkrétne údaje s cieľom umožniť monitorovanie vykonávania a účinkov nových pravidiel. Komisia sa bude o tieto údaje opierať okrem iného s cieľom vyhodnotiť vykonávanie smernice a predkladať zodpovedajúce správy.

- **Delegovanie právomocí**

Komisia bude mať právomoc upraviť mieru rizikovej prirážky tak, že prijme delegované akty. Komisia môže vykonávať takúto právomoc len za osobitných okolností, t. j. ak si inflácia a/alebo trendy hospodárskeho rastu vyžadujú zvýšenie alebo zníženie rizikovej prirážky a za predpokladu, že z príslušných údajov, správ a štatistík vrátane tých, ktoré poskytnú členské štáty, vyplynie, že podmienky financovania dlhu spoločností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice, sa ako priemer v EÚ od posledného stanovenia rizikovej prirážky zdvojnásobili alebo znížili o polovicu. V takýchto prípadoch je naozaj nevyhnutné, aby bolo možné rýchlo a hladko meniť uplatniteľné miery tak, aby odrážali skutočné trhové podmienky, a to bez uplatnenia úplného legislatívneho postupu. Právomoc Komisie je však náležite obmedzená a odvolateľná.

- **Transpozícia**

Členské štáty, ktoré majú zavedené pravidlá stanovujúce odpočítateľnú položku pri zvýšení vlastného imania, môžu odložiť uplatňovanie ustanovení tejto smernice na obdobie trvania práv, ktoré už boli stanovené podľa vnútroštátnych pravidiel (zachovanie nadobudnutých práv). Daňovníci, ktorí k [1. januáru 2024] využívajú odpočítateľnú položku na vlastné imanie podľa vnútroštátneho práva (v Belgicku, na Cypre, v Taliansku, na Malte, v Poľsku a Portugalsku), ju budú môcť využívať aj ďalej podľa vnútroštátneho práva počas obdobia najviac desiatich rokov a v žiadnom prípade nie dlhšie, ako je trvanie výhody podľa vnútroštátneho práva. Oproti tomu pravidlá tejto smernice sa budú uplatňovať od dátumu začatia ich uplatňovania na všetkých ostatných daňovníkov vo všetkých členských štátoch.

Návrh

SMERNICA RADY**o stanovení pravidel týkajících se úľavy na snížení zvýhodňování dluhu voči vlastnému imaniu a obmedzenia odpočítateľnosti úrokov na účely dane z príjmov právnických osôb**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹²,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹³,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Presadzovanie spravodlivého a udržateľného podnikateľského prostredia, a to aj prostredníctvom cielených daňových opatrení, ktoré stimulujú investície a rast, je dôležitou politickou prioritou Únie. V záujme podpory udržateľného a dlhodobého financovania podnikov by mal daňový systém minimalizovať neúmyselné narušanie obchodných rozhodnutí, napríklad v prospech dlhového namiesto kapitálového financovania. Hoci akčný plán Komisie na vybudovanie únie kapitálových trhov z roku 2020¹⁴ obsahuje dôležité opatrenia na podporu takéhoto financovania, napríklad opatrenie 4 – Podpora dlhodobejšieho a kapitálového financovania od inštitucionálnych investorov, na posilnenie takýchto opatrení by sa mali prijať cielené daňové opatrenia. Takéto opatrenia by mali prihliadať na aspekty fiškálnej udržateľnosti.
- (2) Daňové systémy členských štátov umožňujú daňovníkom odpočítať si úrokové platby z dlhového financovania, a tým si znížiť daňovú povinnosť k dani z príjmov právnických osôb, zatiaľ čo náklady súvisiace s kapitálovým financovaním vo väčšine členských štátov nie sú daňovo uznateľné. Toto asymetrické daňové zaobchádzanie s dlhovým a kapitálovým financovaním v celej Únii vedie pri investičných rozhodnutiach k zvýhodňovaniu dluhu voči vlastnému imaniu. Okrem toho v prípadoch, keď členské štáty vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch stanovujú daňovú odpočítateľnú položku na kapitálové financovanie, podoba takýchto vnútroštátnych opatrení sa z hľadiska koncepcie politiky výrazne líši.

¹² Ú. v. EÚ C , , s. . Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

¹³ Ú. v. EÚ C , , s. . Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

¹⁴ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov „Únia kapitálových trhov pre ľudí a podniky – nový akčný plán“, COM(2020) 590 final (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF).

- (3) S cieľom odstrániť možné daňové deformácie medzi členskými štátmi je potrebné stanoviť spoločný rámec pravidiel, ktoré by koordinovane riešili daňové zvýhodňovanie dlhu voči vlastnému imaniu v celej Únii. Takýmito pravidlami by sa malo zabezpečiť, aby sa na celom jednotnom trhu s kapitálovým a dlhovým financovaním zaobchádzalo na daňové účely podobným spôsobom. Spoločný legislatívny rámec Únie by zároveň mal byť udržateľný pre rozpočty členských štátov aj v krátkodobom horizonte. Takýto rámec by preto mal zahŕňať na jednej strane pravidlá pre daňovú uznateľnosť nákladov na kapitálové financovanie a na druhej strane pravidlá pre obmedzenie daňovej uznateľnosti nákladov na dlhové financovanie.
- (4) V snahe o jednoduchý a komplexný legislatívny rámec by sa mal spoločný rámec pravidiel vzťahovať na všetky podniky v Únii, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb v niektorom členskom štáte. Finančné spoločnosti majú osobitné prvky a vyžadujú si osobitné zaobchádzanie. Ak by sa na ne vzťahovali pravidlá na riešenie daňového zvýhodňovania dlhu voči vlastnému imaniu, hospodárske zaťaženie plynúce z týchto opatrení by bolo nerovnomerne rozložené na úkor nefinančných spoločností. Finančné spoločnosti by preto mali byť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčené.
- (5) S cieľom vyrovnať znevýhodnenie kapitálového financovania oproti dlhovému financovaniu by sa mala stanoviť odpočítateľná položka, na základe ktorej by zvýšenie vlastného imania daňovníka medzi dvoma bezprostredne po sebe nasledujúcimi zdaňovacími obdobiami bolo za určitých podmienok odpočítateľné od jeho základu dane. Odpočítateľná položka by sa mala vypočítavať vynásobením zvýšenia vlastného imania hypotetickou úrokovou mierou založenou na bezrizikovej úrokovej miere, ako sa stanovuje vo vykonávacích aktoch prijatých podľa článku 77e ods. 2 smernice 2009/138/ES. Takéto bezrizikové úrokové miery už sú súčasťou práva EÚ a ako také sa v praxi účinne uplatňujú. Akákoľvek časť tejto odpočítateľnej položky, ktorú nemožno odpočítať v zdaňovacom období z dôvodu nedostatočne vysokých zdaniteľných ziskov, by sa mohla preniesť do budúcich období. Vzhľadom na osobitné výzvy, ktorým čelia malé a stredné podniky (MSP) pri prístupe na kapitálové trhy, by sa pre daňovníkov, ktorí sú MSP, mala stanoviť vyššia odpočítateľná položka na vlastné imanie. Aby bol odpočet odpočítateľnej položky na vlastné imanie udržateľný pre verejné financie krátkodobom horizonte, mal by byť časovo obmedzený. Na ochranu systému pred zneužívaním je potrebné vylúčiť z výpočtu zmien vlastného imania daňovú hodnotu vlastných akcií daňovníka, ako aj daňovú hodnotu jeho účasti v prepojených podnikoch. V rovnakom duchu je potrebné stanoviť zdanenie zníženia vlastného imania daňovníka medzi jedným zdaňovacím obdobím a nasledujúcim zdaňovacím obdobím, aby sa zabránilo zvyšovaniu vlastného imania nenáležitým spôsobom. Takéto pravidlo by taktiež podporovalo zachovanie určitej úrovne vlastného imania. Uplatňovalo by sa tak, že ak dôjde k zníženiu vlastného imania daňovníka, ktorý využil odpočítateľnú položku pri zvýšení vlastného imania, suma vypočítaná rovnakým spôsobom ako táto odpočítateľná položka by bola zdaniteľnou počas desiatich zdaňovacích období, pokiaľ daňovník neposkytne dôkaz, že k tomuto zníženiu došlo výlučne v dôsledku strát, ktoré vznikli počas daného zdaňovacieho obdobia, alebo v dôsledku právnej povinnosti.
- (6) Aby sa zabránilo zneužívaniu odpočítavania odpočítateľnej položky na vlastné imanie, je potrebné stanoviť osobitné pravidlá proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Takéto pravidlá by sa mali zameriavať najmä na schémy zavedené s cieľom obísť podmienky, za ktorých zvýšenie vlastného imania zakladá právo na odpočítateľnú

položku podľa tejto smernice, napríklad prostredníctvom vnútroskupinového prevodu účasti v prepojených podnikoch. Takéto pravidlá by mali cieľiť aj na schémy zavedené s úmyslom uplatniť si odpočítateľnú položku, aj keď nedôjde k žiadnemu zvýšeniu vlastného imania na úrovni skupiny. Na tieto účely by sa mohli využívať napríklad vnútroskupinové dlhové financovanie alebo peňažné príspevky. Osobitné pravidlá proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam by mali zabrániť aj tomu, aby sa zaviedli schémy s cieľom nárokovať si, že zvýšenie vlastného imania a zodpovedajúca odpočítateľná položka sú vyššie než v skutočnosti, napríklad zvýšením pohľadávok dlhového financovania alebo nadhodnotením aktív. Okrem toho sa na zneužívanie, na ktoré sa nevzťahuje osobitný rámec proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam tejto smernice, vzťahuje všeobecné pravidlo proti zneužívaniu v článku 6 smernice Rady (EÚ) 2016/1164¹⁵.

- (7) V záujme účinného riešenia daňového zvýhodňovania dlhu, ktoré by bolo udržateľné pre verejné financie Únie, by odpočítateľnú položku na kapitálové financovanie malo sprevádzať obmedzenie uznateľnosti nákladov na dlhové financovanie. Uznateľnosť presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky by sa preto mala obmedziť pravidlom o obmedzení zahrnutia úrokov, ktoré by sa malo uplatňovať nezávisle od danej odpočítateľnej položky. Keďže ciele takéhoto pravidla a existujúceho pravidla proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam o obmedzení zahrnutia úrokov podľa článku 4 smernice (EÚ) 2016/1164 sú odlišné, mali by sa zachovať obe pravidlá. Daňovníci by mali najprv vypočítať uznateľné presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky podľa tejto smernice a potom podľa smernice ATAD. Ak je výsledkom druhého výpočtu nižšia suma uznateľných presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky, daňovník by si mal odpočítať túto nižšiu sumu a prípadný rozdiel medzi týmito dvoma sumami preniesť do budúcich období alebo si ho uplatniť v predchádzajúcich obdobiach v súlade s článkom 4 smernice ATAD.
- (8) Keďže vykonávanie a presadzovanie únijských pravidiel v každom členskom štáte má zásadný význam pre ochranu základov dane členských štátov, v záujme náležitej revízie únijských pravidiel v prípade potreby by takéto vykonávanie a presadzovanie mala monitorovať Komisia. Členské štáty by preto mali Komisii pravidelne oznamovať konkrétne informácie o vykonávaní a presadzovaní vnútroštátnych opatrení prijatých na transpozíciu tejto smernice na svojom území.
- (9) S cieľom vyhodnotiť účinnosť tejto smernice by Komisia mala na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a ďalších dostupných údajov vypracovať a uverejniť hodnotiacu správu.
- (10) S cieľom umožniť bezproblémovú a rýchlu zmenu určitých nepodstatných prvkov tejto smernice na zohľadnenie aktuálneho vývoja by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, aby mohla meniť túto smernicu s cieľom upraviť úroveň miery rizikovej prirážky, ktorá je jedným z prvkov výpočtu odpočítateľnej položky na vlastné imanie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej

¹⁵ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1).

tvorbe práva¹⁶. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, by sa všetky dokumenty mali doručovať Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Rady by mali mať systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

- (11) Keďže cieľ tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu, že je nutné poskytnúť vyvážené stimuly pre umiestnenie podnikov a podnikanie na jednotnom trhu, ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku by táto smernica nemala prekračovať rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa na účely dane z príjmov právnických osôb stanovujú pravidlá pre odpočet odpočítateľnej položky pri zvýšení vlastného imania a pre obmedzenie daňovej uznateľnosti presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

Táto smernica sa uplatňuje na daňovníkov, ktorí podliehajú dani z príjmov právnických osôb v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, vrátane stálych prevádzkarní subjektov, ktoré sú rezidentmi na daňové účely v tretej krajine, nachádzajúcich sa v jednom alebo vo viacerých členských štátoch.

Táto smernica sa však neuplatňuje na tieto finančné spoločnosti:

- a) „úverovú inštitúciu“ vymedzenú v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013¹⁷;
- b) „investičnú spoločnosť“ vymedzenú v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ¹⁸;
- c) „správcu alternatívnych investičných fondov“ vymedzeného v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ¹⁹ vrátane správcu európskych fondov rizikového kapitálu podľa nariadenia Európskeho parlamentu

¹⁶ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

a Rady (EÚ) č. 345/2013²⁰, správcu európskych fondov sociálneho podnikania podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013²¹ a správcu európskych dlhodobých investičných fondov podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760²²;

- d) „správcovskú spoločnosť podniku kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov“ vymedzenú v článku 2 bode 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES²³;
- e) „poisťovňu“ vymedzenú v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES²⁴;
- f) „zaistovňu“ vymedzenú v článku 13 bode 4 smernice 2009/138/ES;
- g) „inštitúciu zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia“ vymedzenú v článku 6 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341²⁵;
- h) dôchodkové inštitúcie prevádzkujúce dôchodkové systémy, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004²⁶, ako aj akýkoľvek právny subjekt zriadený na účely investovania do takýchto systémov;
- i) „alternatívny investičný fond“ (AIF) vymedzený v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ, ktorý spravuje správca alternatívneho investičného fondu vymedzený v článku 4 ods. 1 písm. b) smernice 2011/61/EÚ, alebo alternatívny investičný fond vymedzený v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ, nad ktorým sa vykonáva dohľad podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva;
- j) podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES;
- k) „centrálnu protistranu“ vymedzenú v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012²⁷;
- l) „centrálneho depozitára cenných papierov“ vymedzeného v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014²⁸;

²⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 345/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch rizikového kapitálu (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 1).

²¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 346/2013 zo 17. apríla 2013 o európskych fondoch sociálneho podnikania (Ú. v. EÚ L 115, 25.4.2013, s. 18).

²² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/760 z 29. apríla 2015 o európskych dlhodobých investičných fondoch (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 98).

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

²⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 zo 14. decembra 2016 o činnostiach inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IZDZ) a o dohľade nad nimi (Ú. v. EÚ L 354, 23.12.2016, s. 37).

²⁶ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

²⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov

- m) účelovo vytvorený subjekt povolený v súlade s článkom 211 smernice 2009/138/ES;
- n) „účelový subjekt zaoberajúci sa sekuritizáciou“ vymedzený v článku 2 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402²⁹;
- o) „holdingovú poisťovňu“ vymedzenú v článku 212 ods. 1 písm. f) smernice 2009/138/ES alebo „zmiešanú finančnú holdingovú spoločnosť“ vymedzenú v článku 212 ods. 1 písm. h) smernice 2009/138/ES, ktorá je súčasťou poisťovacej skupiny, na ktorú sa vzťahuje dohľad na úrovni skupiny podľa článku 213 uvedenej smernice, a ktorá nie je vylúčená z dohľadu nad skupinou podľa článku 214 ods. 2 smernice 2009/138/ES;
- p) „platobnú inštitúciu“ vymedzenú v článku 4 bode 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366³⁰;
- q) „inštitúciu elektronického peňažníctva“ vymedzenú v článku 2 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES³¹;
- r) „poskytovateľa služieb hromadného financovania“ vymedzeného v článku 2 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503³²;
- s) „poskytovateľa služieb kryptoaktív“ vymedzeného v článku 3 ods. 1 bode 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../...³³.

Článok 3 *Vymedzenie pojmov*

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „prepojený podnik“ je osoba, ktorá je prepojená s inou osobou jedným z týchto spôsobov:
 - a) daná osoba sa zúčastňuje na riadení druhej osoby tak, že je v postavení uplatňovať na túto druhú osobu významný vplyv;

a o zmene smerníc 98/26/ES a 2004/39/ES a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).

²⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402 z 12. decembra 2017, ktorým sa stanovuje všeobecný rámec pre sekuritizáciu a vytvára sa osobitný rámec pre jednoduchú, transparentnú a štandardizovanú sekuritizáciu, a ktorým sa menia smernice 2009/65/ES, 2009/138/ES a 2011/61/EÚ a nariadenia (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 347, 28.12.2017, s. 35).

³⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

³¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

³² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 o európskych poskytovateľoch služieb hromadného financovania pre podnikanie a o zmene nariadenia (EÚ) 2017/1129 a smernice (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L 347, 20.10.2020, s. 1).

³³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady o trhoch s kryptoaktívami a o zmene smernice (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L...) (Ú. v.: Vložte, prosím, do textu číslo nariadenia nachádzajúceho sa v dokumente 2020/0265/COD a do poznámky pod čiarou vložte číslo, dátum a odkaz na uverejnenie uvedenej smernice v úradnom vestníku.)

- b) daná osoba sa zúčastňuje na kontrole druhej osoby prostredníctvom účasti, ktorá predstavuje viac ako 25 % hlasovacích práv;
- c) daná osoba má účasť na kapitále druhej osoby prostredníctvom vlastníckeho práva, ktoré predstavuje priamo alebo nepriamo viac ako 25 % upísaného základného imania;
- d) daná osoba má nárok na 25 % alebo viac zisku druhej osoby.

Ak sa viac ako jedna osoba podieľa na riadení, kontrole, kapitále alebo ziskoch jednej a tej istej osoby, ako sa uvádza v odseku 1, všetky dotknuté osoby sa považujú za prepojené podniky.

Ak sa tie isté osoby podieľajú na riadení, kontrole, kapitále alebo ziskoch viac ako jednej osoby, ako sa uvádza v odseku 1, všetky dotknuté osoby sa považujú za prepojené podniky.

Na účely vymedzenia tohto pojmu je „osobou“ právnická aj fyzická osoba. Osoba, ktorá koná spoločne s inou osobou, pokiaľ ide o hlasovacie práva alebo vlastníctvo kapitálu subjektu, sa považuje za osobu, ktorá má účasť na všetkých hlasovacích právach alebo vlastníctve kapitálu daného subjektu, ktoré má v držbe tá druhá osoba.

Pri nepriamej účasti sa splnenie kritérií stanovených v odseku 1 písm. c) určuje vynásobením podielov účasti v spoločnostiach nižších úrovní. Osoba s viac ako 50 % hlasovacích práv sa považuje za držiteľa 100 % hlasovacích práv.

Manžel/manželka a potomkovia jednotlivca spolu s týmto jednotlivcom sa považujú za jednu osobu.

Prepojený podnik v súlade s týmto odsekom zahŕňa aj každú operáciu, v dôsledku ktorej sa osoba stane prepojeným podnikom;

2. „zdaňovacie obdobie“ je kalendárny rok alebo akékoľvek iné vhodné obdobie na daňové účely;
3. „skupina“ je skupina podľa vymedzenia v článku 2 bode 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ³⁴;
4. „účasť“ je podielová účasť podľa vymedzenia v článku 2 bode 2 smernice 2013/34/EÚ;
5. „MSP“ sú všetky podniky, ktoré nepresahujú limit pre stredné podniky stanovený v článku 3 ods. 3 smernice 2013/34/EÚ;
6. „vlastné imanie“ je v určitom zdaňovacom období súčet splateného kapitálu daňovníka, účtov emisného ážia, rezervného fondu z precenenia a ostatných rezerv a nerozdeleného zisku alebo neuhradenej straty minulých rokov;
7. „čisté vlastné imanie“ je rozdiel medzi vlastným imaním daňovníka a súčtom hodnoty účasti daňovníka na kapitáli prepojených podnikov na daňové účely a hodnoty vlastných akcií daňovníka na daňové účely;
8. „rezervné fondy“ sú ktorýkoľvek z týchto fondov:

³⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

1. zákonný rezervný fond, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje;
2. rezervný fond na vlastné akcie, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje, bez toho, aby bol dotknutý článok 24 ods. 1 písm. b) smernice 2012/30/EÚ;
3. rezervné fondy podľa stanov;
4. ostatné rezervné fondy vrátane oceňovacích rozdielov z ocenenia reálnou hodnotou.

KAPITOLA II

ODPOČET ODPOČÍTATEĽNEJ POLOŽKY NA VLASTNÉ IMANIE A ODPOČET ÚROKOV

Článok 4

Odpočítateľná položka na vlastné imanie

1. Odpočítateľná položka na vlastné imanie zo základu dane daňovníka na účely dane z príjmov právnických osôb je uplatniteľná počas desiatich po sebe nasledujúcich zdaňovacích období až do výšky 30 % príjmov daňovníka pred započítaním úrokov, daní, odpisov a amortizácie (ďalej aj „EBITDA“).

Ak je uznateľná odpočítateľná položka na vlastné imanie v súlade s prvým pododsekom vyššia ako čistý zdaniteľný príjem daňovníka v zdaňovacom období, členské štáty zabezpečia, aby daňovník mohol prevyšujúcu časť odpočítateľnej položky na vlastné imanie preniesť bez časového obmedzenia do budúcich období.

Členské štáty zabezpečia, aby daňovníci mohli počas najviac piatich zdaňovacích období preniesť tú časť odpočítateľnej položky na vlastné imanie, ktorá v určitom zdaňovacom období presahuje 30 % EBITDA, do budúcich období.

2. S výhradou článku 5 sa základ odpočítateľnej položky na vlastné imanie vypočítava ako rozdiel medzi úrovňou čistého vlastného imania na konci zdaňovacieho obdobia a úrovňou čistého vlastného imania na konci predchádzajúceho zdaňovacieho obdobia.

Odpočítateľná položka na vlastné imanie sa rovná základu odpočítateľnej položky vynásobenému 10-ročnou bezrizikovou úrokovou mierou pre príslušnú menu a zvýšenou o rizikovú prirážku vo výške 1 % alebo, ak je daňovníkom MSP, o rizikovú prirážku vo výške 1,5 %.

Na účely druhého pododseku tohto odseku je 10-ročnou bezrizikovou úrokovou mierou pre príslušnú menu bezriziková úroková miera pri splatnosti 10 rokov pre príslušnú menu, ako sa stanovuje vo vykonávacích aktoch prijatých podľa článku 77e ods. 2 smernice 2009/138/ES, k referenčnému dátumu 31. decembra roku predchádzajúceho príslušnému zdaňovaciemu obdobiu.

3. Ak je po získaní odpočítateľnej položky na vlastné imanie základ tejto odpočítateľnej položky v zdaňovacom období záporný, suma rovnajúca sa zápornej odpočítateľnej položke na vlastné imanie bude zdaniteľná počas desiatich po sebe nasledujúcich zdaňovacích období až do úhrnného zvýšenia čistého vlastného imania, na ktoré sa táto odpočítateľná položka získala podľa tejto smernice, pokiaľ daňovník neposkytne

dostatočné dôkazy o tom, že ide o dôsledok účtovných strát vzniknutých počas zdaňovacieho obdobia alebo dôsledok právnej povinnosti znížiť kapitál.

4. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 9, ktorými sa mení odsek 2 tohto článku zmenou miery rizikovej prirážky, ak je splnená niektorá z týchto dvoch podmienok:

- a) 10-ročná bezriziková úroková miera uvedená v odseku 2 tohto článku sa líši o viac ako dva percentuálne body, pokiaľ ide aspoň o tri meny Únie, v porovnaní so zdaňovacím obdobím, v ktorom sa začal uplatňovať posledný delegovaný akt pozmeňujúci rizikovú prirážku, alebo ak takýto delegovaný akt neexistuje, v ktorom sa začala uplatňovať táto smernica, alebo
 - b) nulový alebo záporný rast hrubého domáceho produktu priestoru EÚ aspoň v dvoch po sebe nasledujúcich štvrtrokoch
- a
- c) z relevantných údajov, správ a štatistík vrátane tých, ktoré poskytli členské štáty, vyplýva, že podmienky financovania dlhu pre daňovníkov v rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa ako priemer v EÚ od posledného určenia rizikovej prirážky stanovenej v odseku 2 viac ako zdvojnásobili alebo znížili na menej ako polovicu.

Pri percente zvýšenia alebo zníženia rizikovej prirážky sa zohľadňujú zmeny podmienok financovania uvedené v prvom pododseku písm. c) iné ako zmeny bezrizikovej úrokovej miery pre EÚ, ako sa stanovuje vo vykonávacích aktoch prijatých podľa článku 77e ods. 2 smernice 2009/138/ES, a toto percento v žiadnom prípade nesmie byť väčšie ako percento zvýšenia alebo zníženia podmienok financovania uvedených v prvom pododseku písm. c).

Článok 5

Pravidlá proti zneužívaniu

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby základ odpočítateľnej položky na vlastné imanie nezahŕňal sumu žiadneho zvýšenia, ktoré je výsledkom:

- a) poskytovania úverov medzi prepojenými podnikmi;
- b) prevodu účastí alebo podnikateľskej činnosti medzi prepojenými podnikmi s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti;
- c) peňažného príspevku od osoby, ktorá je rezidentom na daňové účely v jurisdikcii, ktorá si nevymieňa informácie s členským štátom, v ktorom si daňovník nárokuje odpočet odpočítateľnej položky na vlastné imanie.

Tento odsek sa neuplatňuje, ak daňovník poskytne dostatočné dôkazy o tom, že príslušná transakcia bola vykonaná z opodstatnených obchodných dôvodov a nevedie k dvojitému odpočtu vymedzenej odpočítateľnej položky na vlastné imanie.

2. Ak je zvýšenie vlastného imania výsledkom nepeňažného vkladu alebo investície do aktíva, členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa hodnota aktíva zohľadnila pri výpočte základu odpočítateľnej položky len vtedy, ak je aktívum potrebné na vykonávanie činnosti daňovníka vytvárajúcej príjem.

Ak aktívum pozostáva z akcií, zohľadní sa vo svojej účtovnej hodnote.

Ak je aktívum iné ako akcie, zohľadní sa vo svojej trhovej hodnote, pokiaľ certifikovaný externý audítora neudal inú hodnotu.

3. Ak je zvýšenie vlastného imania výsledkom reorganizácie skupiny, takéto zvýšenie sa zohľadňuje pri výpočte základu odpočítateľnej položky daňovníka na vlastné imanie v súlade s článkom 4 len v rozsahu, v akom nevedie k tomu, že na nové vlastné imanie sa premení vlastné imanie (alebo jeho časť), ktoré už v skupine existovalo pred reorganizáciou.

Článok 6

Obmedzenie odpočítania úrokov

1. Členské štáty zabezpečia, aby daňovník mohol odpočítať od svojho základu dane na účely dane z príjmu právnických osôb presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky vymedzené v článku 1 bode 2 smernice Rady (EÚ) 2016/1164³⁵ až do výšky a) zodpovedajúcej 85 % takýchto nákladov, ktoré vznikli počas zdaňovacieho obdobia. Ak je takáto suma vyššia ako suma b) určená v súlade s článkom 4 smernice (EÚ) 2016/1164, členské štáty zabezpečia, aby mal daňovník v zdaňovacom období nárok na odpočítanie len nižšej z týchto dvoch súm. Rozdiel medzi týmito dvoma sumami a) a b) sa prenesie do budúcich období alebo sa uplatní v predchádzajúcich obdobiach v súlade s článkom 4 smernice (EÚ) 2016/1164.
2. Odsek 1 sa uplatňuje na presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky vzniknuté od [OP vložiť dátum nadobudnutia účinnosti tejto smernice].

KAPITOLA III MONITOROVANIE A PODÁVANIE SPRÁV

Článok 7

Monitorovanie

Každý členský štát oznámi Komisii do troch mesiacov od skončenia každého zdaňovacieho obdobia tieto informácie týkajúce sa daného zdaňovacieho obdobia:

- a) počet daňovníkov, ktorí v zdaňovacom období využili odpočítateľnú položku na vlastné imanie, a to aj ako percentuálny podiel z celkového počtu daňovníkov, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice;
- b) počet MSP, ktoré v zdaňovacom období využili túto odpočítateľnú položku, a to aj ako percentuálny podiel z celkového počtu MSP, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a počet MSP, ktoré využili túto odpočítateľnú položku, ktoré sú súčasťou veľkých skupín v zmysle článku 3 ods. 7 smernice 2013/34/EÚ;
- c) celkovú výšku vzniknutých výdavkov alebo straty daňových príjmov v dôsledku odpočítania odpočítateľnej položky na vlastné imanie priradených danej odpočítateľnej položke na vlastné imanie v porovnaní s národným hrubým domácim produktom členského štátu;

³⁵ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1).

- d) celkovú sumu presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky;
- e) celkovú sumu neuznatelných presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky;
- f) počet daňovníkov, na ktorých sa v zdaňovacom období uplatnili opatrenia proti zneužívaniu podľa tejto smernice, vrátane súvisiacich uplatnených daňových dôsledkov a postihov;
- g) údaje o vývoji pomeru dlhu k vlastnému imaniu v členskom štáte v zmysle častí A a C prílohy III k smernici 2013/34/EÚ.

Článok 8 **Správy**

1. Komisia do 31. decembra 2027 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto smernice.
2. Pri vypracúvaní správy Komisia zohľadní informácie oznámené členskými štátmi podľa článku 7.
3. Komisia uverejní uvedenú správu na svojom webovom sídle.

KAPITOLA IV **ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

Článok 9 **Vykonávanie delegovania právomocí**

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 4 ods. 5 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od [OP: *vložte dátum nadobudnutia účinnosti tejto smernice*].
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 4 ods. 5 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 4 ods. 5 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 10
Informovanie Európskeho parlamentu

Európsky parlament je informovaný o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o akejkolvek námietke vznesenej proti uvedeným aktom a o odvolaní delegovania právomocí Radou.

Článok 11
Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do [31. decembra 2023] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od [1. januára 2024].

Členské štáty uvedú priamo v týchto prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty môžu odložiť uplatňovanie ustanovení tejto smernice na daňovníkov, ktorí k [1. januáru 2024] využívajú odpočítateľnú položku na vlastné imanie podľa vnútroštátneho práva, na obdobie najviac desiatich rokov a v žiadnom prípade nie na dlhšie obdobie, než je trvanie danej výhody podľa vnútroštátneho práva.
3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 12
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 13
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Radu
predseda